

Una mare sense fill

«Una gossa en un descampat» de Clàudia Cedó recrea un viatge pel dol i per l'amor

Foto: Kiku Piñol

El 8 de març de 2010 va nevar. Els cotxes van quedar atrapats a les autopistes, els autobusos escolars no van poder transportar la canalla, molta gent no va aconseguir arribar al seu lloc de treball. Tot va quedar mig aturat, mig coix. Veia autobusos patinant pel gel que s'havia format a la calçada. Seia al balcó de casa mirant-me el caos circulatori amb cinc mesos d'embaràs dins la panxa i les mans a la barana. El 8 de març de 2010 una dona que no coneixia va perdre el seu fill, embarassada de cinc mesos. Ens havíem conegut sense coneixe'ns per un motiu atzarós com la data prevista del part en un fòrum d'internet. Havia de ser al juliol. Per un fill mandrós i unes hores jo vaig parir a l'agost, ella ho va haver de fer -també parir- aquell 8 de març sabent que el seu fill no viuria.

Una gossa en un descampat (<https://www.salabeckett.cat/espectacle/una-gossa-en-un-descampat/>) explica una història semblant, la de la Júlia, en Pau i el fill que esperen quan les seves vides topen amb l'imprevist i aquest previst és la mort. Un descampat és el que queda de tot l'espai que la Júlia havia fet dins seu, a la seva vida, pel fill que havia de néixer i viure. Però el nen mor, i la Júlia és una mare sense fill, en suspens. *Una gossa en un descampat* és un viatge a través del dol, de la consciència, la soledat i el buit. I també l'amor.

El cas de la dona que jo no coneixia, el cas de la Júlia, és també el cas de Clàudia Cedó, l'autora. Un cas de canvi de plans, de reformulació forçada des de l'experiència viscuda, perquè l'imponderable va fer que Clàudia Cedó fos autora resident a la Sala Beckett quan va perdre el fill que esperava i va decidir escriure sobre la mort perinatal, un tema inexplorat i gairebé invisible.

El part, la mort, és l'inici del diàleg que la Júlia manté amb ella mateixa. Literalment, el personatge es desdobla en dues actrius -Vicky Luengo i Maria Rodríguez- i mentre una passa el dol l'altra la porta als racons de la seva memòria, la de les dues, per trobar una sortida, per posar llum al buit. Ploren, i riuen, i s'escriu l'una a l'altra seguint la seva mateixa història i la dels personatges que les envolten: en Pau, els pares, els metges i l'ombra que vaga pel descampat que fa d'escenari.

Una gossa en un descampat és un fragment de la vida d'una mare, d'uns pares, sense fill explicat amb delicadesa i cruesa a parts iguals, amb riures absurds en moments tensos, amb silencis, amb humor i amor, i amb les ombres que emmarquen tota la bellesa que cap en la mort d'un nen desconegut, d'un fill volgut i estimat.

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=V4PGxRqUMdg>

Una gossa en un descampat (<https://www.salabeckett.cat/espectacle/una-gossa-en-un-descampat/>)

A La Beckett, fins al 29 de juliol de 2018.

Text de Clàudia Cedó.

Direcció: Sergi Belbel.

Repertiment: Pep Ambrós, Anna Barrachina, Queralt Casasayas, Vicky Luengo, Xavi Ricart i Maria Rodríguez.

Foto: Kiku Piñol